

TIẾNG VANG ĐỒNG RUỘNG

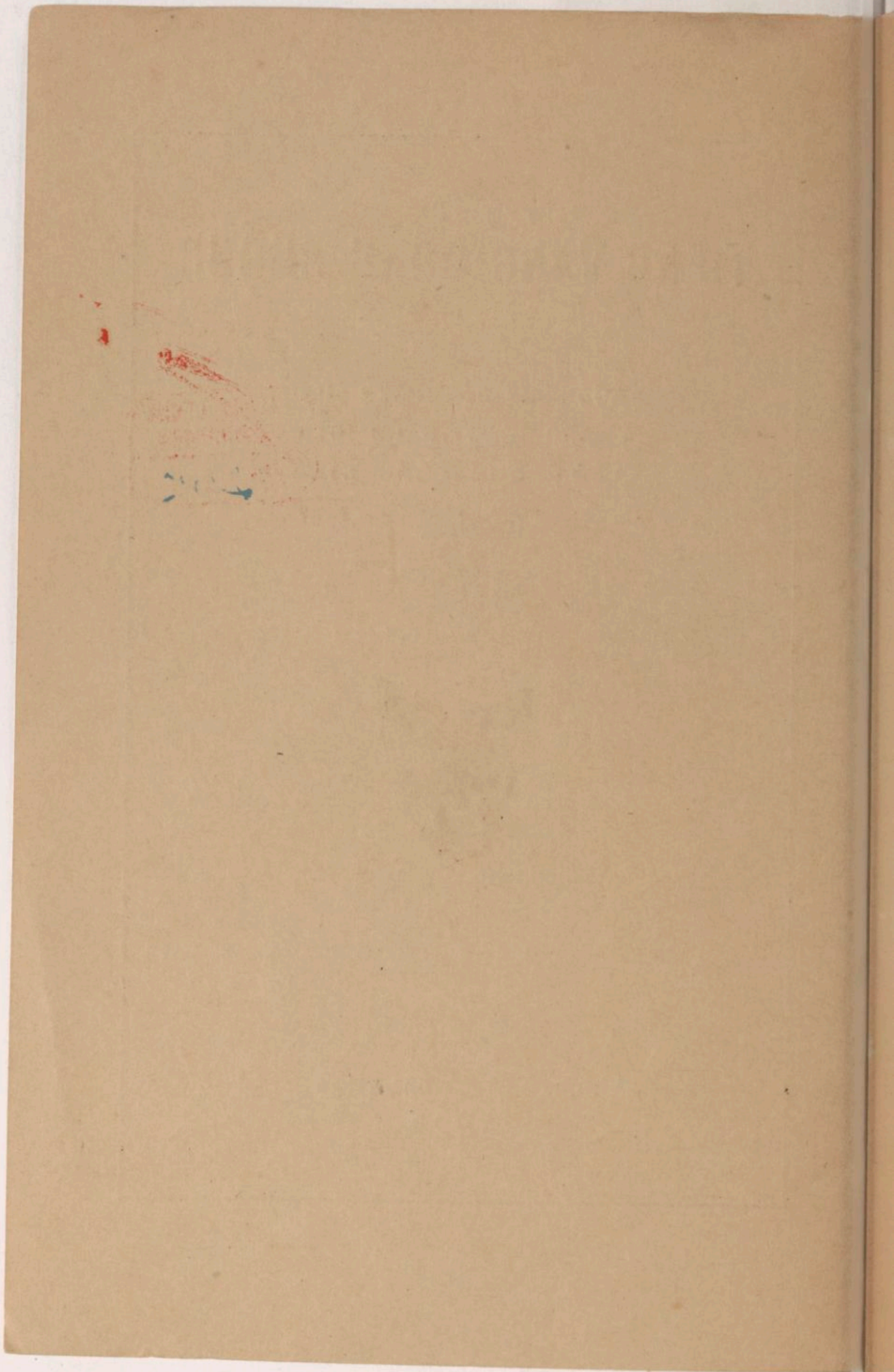
HAY LÀ :

MUỐN NÊN ĐOÀN VIÊN CỦA
PHONG TRÀO THANH NIÊN
THÔN QUÊ CÔNG GIÁO

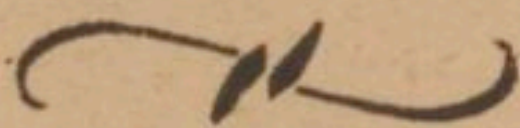
HANOI
Imprimerie Trung - Hoa
1944

16° Indoch
Pièce 13 26

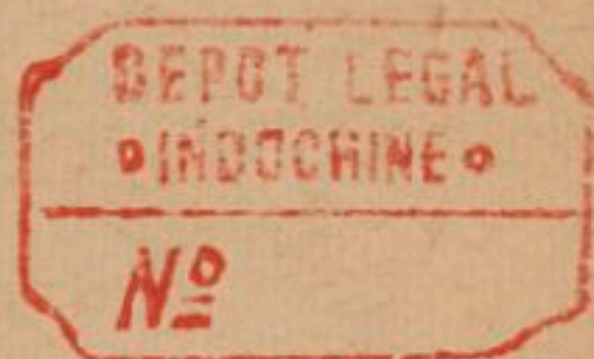
TIẾNG VANG ĐỒNG RUỘNG

TIẾNG VANG ĐỒNG RUỘNG

HAY LÀ :

MUỐN NÊN ĐOÀN VIÊN CỦA
PHONG TRÀO THANH NIÊN
THÔN QUÊ CÔNG GIÁO

HANOI
Imprimerie Trung - Hoà
1944

IMPRIMATUR

Hanoi, le 9 Septembre 1943

✠ **Fr. Chaize**

Vic. Apost. de Hanoi

TIẾNG VANG ĐỒNG RUỘNG

HAY LÀ :

MUỐN NÊN ĐOÀN VIÊN CỦA PHONG TRÀO
THANH NIÊN THÔN QUÊ CÔNG GIÁO

Cùng các bạn trở ở thôn quê.

Bạn là người thợ ruộng,

Chiều nay cũng như mọi buổi chiều, sau khi đã cày xong một thửa ruộng, đã thả con trâu cho nó ăn cỏ ở vệ đường, bạn đến ngồi ở gốc một cây đa to, nhọc mệt..

Bạn nhìn ra xa. Mây chiều lững thững bay, và bên mình bạn, gió liu riu thổi... Mùi thơm phảng phất trong không khí : Mạ ! Bạn có biết gì ! Bạn có thiết gì !

Nắng đã hơn tháng nay rồi. Không mưa, thì làm gì có nước cấy. Mạ đã quá ngày, mà nước tát bị hạn được ít nào lên ruộng, cày bừa đi, chỉ qua một đêm là lại cạn hết, Ruộng nào cũng *mất lăm* đến bốn, năm bận. Bạn lo. Bạn chán. . .

Bạn thấy việc làm ở thôn quê là khó nhọc vất vả quá.

Khó nhọc thế đấy, mà rồi có hoàn toàn được hưởng thụ cái kết quả của khó nhọc !

Bạn nghĩ đến lúc gặt được hạt thóc về nhà mà ngán. giá chính ruộng của mình, mà mình cấy lấy, thì còn khả trợ, chỉ phải đi cấy rẽ cấy thuê, thì còn ngán nổi

biết bao nhiêu. Thóc chưa phơi được sẵn, đã phải gánh đi trả nợ lãi, vay ăn về cấy cấy. Lại còn cái tội «Khách hàng đông thóc non,» họ cứ rình hễ mình gặt về hôm trước, là hôm sau đem quang gánh đến chợ sẵn để lấy... Mùa chưa hết, mà thóc đã chẳng còn. Thế là từ đấy lại phải đi lấy lục chỗ nợ chỗ kia mà vay, lãi bao nhiêu cũng phải chuốc, có thể mới có hạt ăn mà cấy vụ sau. Họ mà không cho vay ấy là lại khốn, lại phải giậm chỗ mà bán thóc non đi. Cây mạ chưa cắm xuống đất, mà hạt thóc đã bị bán đi rồi. Mùa là lúc thóc bán rẻ nhất, được 1\$00, thì bán non đi chỉ được 0\$60 là quá. . .

Bạn thở dài. Ủ, nào bạn có phải là những kẻ lười biếng gì cho nó cam. Vất vả suốt ngày này sang ngày khác. Giá có được chút vốn đủ lưu ăn vụ nợ đến vụ kia, đừng phải đi vay nợ lãi, chục thành chục sáu, chục bảy, đừng phải bán thóc non đi, mười chỉ còn ăn ba bốn... Thì đâu đến nỗi...

Bạn thấy cái tệ hại nợ lãi, thóc non, nó đã đe cuộc sống của thôn dân.

Chiều dần dần xẩm lại. Nỗi buồn của bạn xem ra càng nặng nề, dù bạn đến một vài điều uất ức... Bạn sức nhớ đến mấy người anh em ra làm ăn ở ngoài tỉnh, về chơi hôm nợ, có đến thăm bạn, mà bây giờ lòng bạn thấy nao nao...

Bạn tưởng như nhìn thấy ở nơi xa xẩm kia, có một cuộc sống đang tung bừng rộn rịp lắm, sáng sủa và vui vẻ lắm... Chẳng những thế, lại còn nhàn nhã và sung sướng lắm nữa.

Khác hẳn với ở thôn quê nhà bạn, lạng lẽ quá, buồn tẻ quá, ảm đạm quá. . .

Bạn cảm thấy bao nhiêu nỗi vất vả buồn phiền, bao nhiêu nỗi vắng vẻ trơ trọi... Của thôn quê đè lên tuổi trẻ của bạn.

Chiều sắp tắt. Bạn ế oải giắt trâu ra về.

Bạn, ngày trước cũng đã học được dăm ba năm, bây giờ, trong những lúc buồn rỗi, muốn kiếm lấy quyển sách để xem, tờ báo để đọc, mà cũng chẳng thể kiếm cho ra. Tiền đâu mà mua sách mua báo. Thôi thì được chút học biết, chữ nghĩa nào, cũng đến rơi mòn đi hết. Rồi còn đến lúc : đọc một tờ sức, một mảnh yết thị, cũng không thông. Vẽ văng gì nữa !

Thành thử, lắm lúc bạn đã phải phàn nàn cho cái số kiếp là thôn dân. Có nhiều lúc bạn đã lấy làm bức bối, và nghĩ mà tủi thân xấu hổ ! Sao mình lại sinh ở thôn quê thế nhỉ. Mới hai mươi mấy tuổi, mà như là đã sống cả một cuộc đời. Già rồi, phải không ?

*

Người bạn thôn quê của tôi ơi.

Đã từ lâu, bạn nhận thấy rằng, trong tâm khảm bạn, có một vài ý nghĩ gì nổi dậy, một vài ước muốn, khao khát gì đó...

Hình như bạn muốn có :

Một cuộc thay đổi trong sự sống hằng ngày của bạn ; trong nghề nghiệp làm ăn ; trong gia đình ; trong làng xóm ; trong khu vực thôn quê của chúng ta...

Phải rồi, tôi đã biết.

Dù tình cảnh và nỗi niềm có du bạn đến một sự chán trường đáng cay đi nữa, bạn cũng chưa hề thất vọng.

Bạn còn có một tấm lòng phải không ?

Thiên lương của bạn còn sáng suốt lắm.

— Bạn biết rằng, Tạo hóa sinh ra bạn ở thôn quê, thì thôn quê là khu vực thiên nhiên của bạn. Bạn không nỡ ruồng bỏ nó. . .

— Bạn biết rằng : con người ta phải nhờ ở nghề nghiệp nuôi sống. Bạn không nỡ đổi hòn với những nỗi khó nhọc trong khi phải cấy sâu cuốc bẫm, giải dề sương nắng. . .

— Bạn biết rằng con người ta phải nhờ có gia đình nuôi nấng dạy dỗ. . . Bạn thiết tha yêu mến gia đình bạn quá, dù nhiều khi bạn đã phải đắng cay trong một vài trường hợp gay go. . .

Bạn ước muốn rằng giá có cách cơ nào làm cho cuộc đời của bạn được nhàn nhã một chút, được đầy đủ hơn lên, đỡ phải lo lắng quá về sinh kế, về sự sống của thê xác, để bạn có thể nghĩ đến nhiều truyện khác nữa : đẹp đẻ hơn... : luyện tập làm sao để nên một người, khả dĩ xứng đáng với bốn phận làm người : biết điều hay, điều dở, lẽ phải, lẽ trái ; thông thạo về nghề nghiệp làm ăn ; và gây dựng làm sao cho gia đình phải là nơi êm đẹp hoà hảo, đầy tràn hạnh phúc ; cho khu vực thôn quê phải là chốn mà ở đây người ta yêu thương đùm bọc lấy nhau, mà ở đây sự vui vẻ sầm uất làm cho mọi người càng hơn hờ yêu đời.

Phải, tôi đã biết mà, ngày còn nhỏ, bạn học chữ nho, có câu này mà bạn phảng phất còn nhớ mãi : « *Chính tâm, tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ* ». Bây giờ hình như bạn muốn đem thực bành đó chứ gì ? Chính thế.

Bạn muốn đấy, nhưng không biết làm thế nào được.
Thế nào là « *chính tâm tu thân...* » ?

Làm thế nào mà « *chính tâm tu thân* được ?

Bạn phân vân....

Tâm trí bạn cứ rối lên như canh hẹ, mà *chẳng* còn
biết xoay xở đi đường nào, xuôi ngược làm sao.

*

Hỡi bạn thanh niên thôn quê yêu quý của tôi, thôi,
bạn đừng lo lắng quá mãi, đừng phân vân quá nữa,
nay tôi bảo bạn :

Bạn có giống như kẻ nằm trong đêm tối ... bạn hãy
lắng tai mà nghe... Có phải không tiếng gà đã gáy
dồn xóm nọ xóm kia, đối đáp ?

Bạn hãy ngẩng đầu dậy, ngó nhìn ra ngoài :

Kìa đằng đông đã hừng sáng. ...

Một ngày tốt đẹp sắp bắt đầu.

Người bạn yêu quý kia ơi, hãy vui đi, hãy mỉm một
nụ cười; chớ nên còn lờ lững hoài nghi làm chi nữa.

Bạn ước muốn thế nào thì rồi sẽ được như ước muốn.

Một tương lai tốt đẹp đang chờ đợi bạn đây. Một con
đường đã vạch ra, dọn dẹp quang quẻ, phẳng phiu, để
bạn bước vào, cùng với tất cả các bạn thôn quê yêu
quý khác nữa.

*Bạn hãy đến với Phong trào Thanh niên Thôn
quê Công giáo.*

Phong trào T. N. T. Q. C. G. có hoài vọng sẽ làm cho
bạn toại nguyện, miễn là bạn phải biết đến và gia nhập
phong trào ấy.

*

— Nhưng, phong trào T. N. T. Q. C. G. là gì, bạn muốn tôi nói rõ cho bạn hiểu phải không? Được rồi! Chẳng cần phải văn vở làm chi, nói ngay một cách thiết thực: Phong trào T. N. T. Q. C. G. gây nên bởi một tội thanh niên. Cũng là một tội thanh niên thôn quê như bạn cả; Người ta cũng đã chịu nhiều nỗi sợ cực như bạn, và cũng đã có những điều ước muốn như bạn; nhưng người ta còn biết xét đoán đến nơi đến chốn, và biết quyết định những việc làm.

Người ta nhận thấy rằng:

— Không thể trông cậy vào ai được đâu.

— Chỉ có thôn quê tự cứu vãn lấy tình thế của thôn quê thì mới xong.

— Một vài người thì lẻ loi yếu đuối chẳng làm gì nên việc. Hợp nhất lại tất cả các lực lượng sẵn có ở thôn quê, để làm việc cho thôn quê, làm sao mà chẳng nổi. « Một cây làm chẳng nên rừng, Ba cây hợp lại nên rừng non cao. »

Sự hợp nhất ấy sẽ làm đầu mối mọi sự thành công:

— Nếu chúng ta nghèo đói, chúng ta hãy kiên tâm nhẫn nại thêm chút nữa, chịu khó làm việc để thay đổi cách giồng cấy ngay đi, làm cho đất cát phải trở nên phì nhiêu, nghề nghiệp phải tiến hoá, hoa màu được sung mãn. ..

— Nếu chúng ta ngu dốt, chúng ta hãy chịu khó học tập, tự luyện để trở nên những phần tử có giá trị về mọi mặt; lại cho con em chúng ta đi học, chăm chút cho chúng nó, để sau chúng nó sẽ nên hay nên giỏi. ..

— Nếu chúng ta thấy buồn tẻ, chúng ta hãy gom góp nhau lại, mua sách mà xem, mua báo mà đọc, bày ra các trò chơi thanh tao vô hại mà nô đùa với nhau.

— Nếu chúng ta thiếu thốn gì, chúng ta hãy tìm cách bồi bổ cho đầy đủ.

— Nếu chúng ta có những gì xấu xa đồ nát chúng ta hãy bỏ đi tìm cái khác thay thế ngay vào.

Tôi muốn nói một thí dụ nhỏ nhỏ cho bạn hay nhé :

Làng bạn xưa nay vẫn có cái tệ hại «*Nợ lãi thóc non*» nó đã làm cho các bạn, làm ăn mất mát đi mà cũng không ngừng đầu lên được, cứ quanh năm suốt đời công nợ, thế thì từ nay đi, (nếu hết thấy các bạn đều đã gây dựng cho có phong trào T. N. T. Q. C. G. trong làng), các bạn nhất quyết rằng : những anh nào khá giả, hãy đùm bọc giúp đỡ những anh em túng thiếu. Giúp đỡ đây không phải là cho tiền cho thóc họ đâu, mà là tìm việc, thuê họ làm, công sá giả khá hơn người ; cho họ vay mượn không lấy lãi ; cấp ruộng đất cho họ cấy cấy, thuế má lấy nhẹ hơn ngoài

Cứ như thế thì rồi làm gì mà những người bạn nghèo túng kia, chả tránh được cái tệ hại, «*nợ lãi thóc non*». Đây bạn thử nghĩ mà xem, còn cần phải nhờ cậy đến ai làm chi nữa. Nhờ cậy đến người khác là hèn, nếu chính mình làm nổi việc mà không chịu làm.

Thôn quê xưa nay đã nuôi sống được cả loài người, thế mà lại không nuôi sống được chính mình hay sao ?

À, được lắm. Tôi đã thấy bạn tươi tắn mỉm cười, đã gạt đầu nhẹ nhẹ, ra chiều đắc ý. Có phải đúng như thế không bạn nhỉ ?

T. N. T. Q. C. G. là một phong trào to lớn bao trùm tất cả cái xã hội thôn quê Việt-nam to lớn, sẵn sàng mời đón hết mọi ai đã nhận thấy mình là một thanh niên, một thanh niên của ruộng đất, một thanh niên của Tổ quốc. . .

Bởi chúng ta không muốn cho đời quên sót ché bai chúng ta.

Bởi chúng ta muốn cứu vãn lấy đất đai, và đem đến cho thôn quê làng mạc, một linh hồn sống động.

Bởi chúng ta muốn trở nên một lực lượng, để làm cho trong xứ sở có tình yêu thương hợp nhất có sự công bằng thịnh trị.

Chúng ta, tụi thanh niên thôn quê, chúng ta hãy nhận lấy nhiệm vụ của chúng ta.

Để cho cuộc đời được cao trọng hơn, đẹp đẽ vui vẻ hơn.

Chúng ta hãy gia nhập Phong trào T. N. T. Q. C. G.

★

Đã mấy tuần nay, bạn hằng lui tới đoàn quán đoàn T. N. T. Q. C. G. trong làng bạn, bạn đã làm quen với các chiến sỹ và ít nhiều đoàn viên T. N. T. Q. C. G. của đoàn ấy, và những chiến sỹ ấy cũng đã từng đến nhà bạn, nói truyện thân mật với bạn, đem sách báo đến cho bạn đọc, dẫn giải cho bạn nhiều chỗ bạn muốn biết thêm, đã mời bạn, — và bạn đã không hề từ chối — dự một vài kỳ « hội đồng chung » của đoàn, hoặc một vài kỳ « hội đồng tuyên truyền » do đoàn tổ chức. . .

Bạn đã có nhiều cảm tình với phong trào T. N. T. Q. C. G. đã hiểu chu đáo, T. N. T. Q. C. G. là gì, đã biết đến nơi đến chốn cái lực lượng của Phong trào qui yêu ấy.

Thế là từ mấy tuần nay, bạn đã sống trong ảnh hưởng của Phong trào, đã là « đoàn viên cảm tình » (Symphathisant) của đoàn trong làng bạn. Và bây giờ:

Bạn muốn gia nhập hẳn Phong trào ấy, làm đoàn viên chính thức (Adhérent).

Được lắm, nếu bạn muốn một cách chân thành, sau khi đã suy nghĩ chín chắn rồi chả còn gì khó khăn cả. Bạn chỉ cần tuân theo những điều kiện sau này :

- 1° Phụng sự lý tưởng của T. N. T. Q. C. G., tuân theo phương pháp, và nơi giữ kỷ luật của Phong trào ;
- 2° Ký giấy nhập đoàn, nộp tiền lệ nhập đoàn ;
- 3° Hằng năm đóng tiền niên liễm ;
- 4° Mua và đọc báo của Phong trào ;
- 5° Luôn luôn mang dấu hiệu T. N. T. Q. C. G.
- 6° Đến dự những cuộc hội chung của đoàn.

I.— Phụng sự lý tưởng của Phong-trào.

Đây là điều cốt yếu, là điều quan hệ lớn hết cả.

Sát nhập T.N.T.Q.C.G., bạn sẽ là phần tử của Phong-trào, bạn phải hiểu biết và phụng-sự một cách chân-thành lý-tưởng của T. N. T. Q. C. G.

Bạn phải viện danh-dự bạn mà cam đoan.

Nhập đoàn T. N. T. Q. C. G., không nên chỉ vì muốn làm toại những điều ước muốn bông bột của mình ; không nên chỉ vì theo đà, đua đòi, và cũng không nên chỉ vì một vài lẽ gì khác tầm thường....

Nhập đoàn T. N. T. Q. C. G. bạn nên chỉ vì ý muốn cao trọng này : Phụng sự lý tưởng của T. N. T. Q. C. G.

Chúa Giêsu đã bảo : « anh em hãy tìm nước Chúa trước đã, rồi mọi sự sẽ đến cho anh em... »

Chúng ta cũng nên bảo nhau rằng : chúng ta hãy phụng sự lý-tưởng của Phong-trào chúng ta gia nhập,

rồi chính việc phụng sự của ta ấy, sẽ đem lợi ích ngay đến cho chúng ta.

T. N. T. Q. C. G. thành lập với một lý-tưởng tốt đẹp và cao trọng, dựa theo nền tảng của chủ-nghĩa Cứu-chuộc của Chúa Kirixitô, am hợp với tình thế và nguyện vọng của dân quê.

Đem đức công bằng và tình bác ái của chủ thuyết Thiên Chúa Giáo vào thôn quê, để làm cho thôn quê trở nên một khu vực tốt đẹp, vui vẻ, mà ở đây sống đầy đủ một xã hội thôn dân hợp nhất, mạnh mẽ với cái hy vọng chắc chắn sẽ được hoàn toàn hạnh phúc ở đời sau, không phải là sự viển vông, là điều huyền ảo, không phải là không thực hiện nổi.

Bạn muốn gia nhập Phong-trào T. N. T. Q. C. G., bạn muốn phụng sự lý-tưởng ấy, được lắm, chúng tôi rất mong ước và sung sướng nữa. Nhưng bạn cần phải xứng đáng với việc làm trọng đại ấy.

Phong trào T. N. T. Q. C. G. phải kiểm điểm lại xem cái quan niệm của bạn về cuộc đời ra sao, nghĩa là bạn có nhận ra rằng : con người bởi đâu mà có, sống để làm gì, rồi sau khi hết sống sẽ ra sao ? Kiểm điểm lại xem nó có am hợp với lý tưởng T. N. T. Q. C. G., hay là lững lờ phản đối, hay là trái ngược chua cay....

— Nếu bạn cùng một quan niệm với chúng tôi, (nghĩa là bạn đã là người công giáo), thì là điều tốt đẹp lắm rồi, không còn có gì đáng quan ngại, phải lo liệu nữa.

— Nếu bạn xưa nay chỉ sống một cách vô tư, thản nhiên, nghĩa là thấy có thân đây, thì sống; thế thôi, không cần biết đến nguồn gốc và tương lai mình, thì Phong-trào sẽ giúp bạn, để bạn sẽ biết quan niệm về cuộc đời một cách đích đáng trước đã.

— Nếu bạn có những điều tin tưởng trái ngược với những điều tin tưởng của chúng tôi, đó là một điều khó khăn. Nhưng cũng không khó khăn quá lắm. Chúng tôi rất hy vọng rằng một ngày kia sự trái ngược ấy sẽ mất hẳn đi, và bạn sẽ cùng chúng tôi cùng đi vào một con đường, cùng phụng thờ một lý tưởng.

Có nhiều người sẽ hỏi: thế thì chỉ có những người công-giáo mới gia nhập Phong-trào T. N. T. Q. C. G. được hay sao ?

Đành rằng đây là một lẽ dĩ nhiên; nhưng T.N.T.Q.C.G., có hoài vọng đem hết mọi người về với chủ-nghĩa của Chúa Kirixitô, thì Phong-trào phải mời gọi hết thảy mọi người chẳng kỳ ai, chẳng trừ ai. *Có điều là : chỉ những người công giáo mới có thể là những đoàn viên hoạt động, còn hết thảy mọi người khác, những đoàn viên cảm tình mà thôi.*

Vả lại, có lẽ này rõ rệt để ai cũng hiểu, là khi đã có cảm tình với phong trào, đã yêu mến phong trào, muốn thực hiện lý tưởng của phong trào, thì làm gì mà không thể không là người công giáo được.

Tôi đang đi đường xuôi, có người rủ tôi trở lại đi đường ngược, nếu tôi đã thích con đường ngược, tôi tất phải bỏ hẳn đường xuôi.

Đảng này cũng thế có gì khó khăn đâu mà bạn ngại. Bạn đã hiểu rõ ràng chưa ?

Thế thì bạn hãy đủ điều kiện để phụng sự lý tưởng T. N. T. Q. C. G. đi. Còn chờ đợi nhẽ gì. Chưa là người Công giáo, bạn vẫn có thể là *đoàn viên cảm tình của T. N. T. Q. C. G.* được.

A. — TUÂN THEO PHƯƠNG PHÁP T. N. T. Q. C. G.

Phụng sự lý tưởng T. N. T. Q. C. G. được lắm. Nhưng không phải là tùy thích, ai muốn phụng sự bằng cách nào cũng được ; và nếu như thế thì không còn có sự đoàn kết, không cần có phong trào làm chi nữa.

Trình bày cho thanh niên một lý tưởng cao sang về sự sống, mà lại không đem đến cho họ những phương thế để thay đổi những điều kiện vật chất và tinh thần trái ngược với lý tưởng ấy, thì là việc vô ích và mất công sức, mất thì giờ. . .

Vậy một khi bạn đã gia nhập phong trào T. N. T. Q. C. G. bạn phải tuân theo phương pháp của phong trào.

Cái hoài vọng của T. N. T. Q. C. G. to lớn lắm : không phải «nó» chỉ mời gọi ít nhiều bạn trẻ quen thân chọn lọc, mà là tất cả quần chúng thôn quê ; không phải «nó» chỉ muốn cho người ta chịu ảnh hưởng của «nó» trong vòng mấy giờ một tuần, ở một đoàn quán nào đó, mà là trong cả cuộc đời thôn quê, trong khắp khu vực thôn quê.

Nếu không có những phương pháp duy nhất, rõ rệt, ai ai đã là phần tử của phong trào cũng phải tuân theo, thì làm thế nào.

Đời này, ai công nhận cho được, một việc làm mà không có phương pháp thì sao có hiệu quả.

T. N. T. Q. C. G. không phải là một phong trào chỉ chăm chú vào thuyết lý, mà là một phong trào thực hiện.

Bởi thế nên phương pháp T. N. T. Q. C. G. phải rõ rệt có hiệu lực, và phải được các nhân viên thực hiện ngay.

Biết và định rằng : thôn quê cần phải có những thủ lĩnh thôn quê ra tuồng, để tổ chức các công việc, để

hướng dẫn lũ đàn em v. v.., thì huấn luyện ngay cho có thủ lĩnh ra tuồng ấy. Nói và làm ngay, chứ không nói đề mà đề đấy.

Hỡi bạn, bạn đã muốn cho lý tưởng của T. N. T. Q. C. G. được thực hiện, bạn hãy tuân theo phương pháp của T. N. T. Q. C. G. Phải lẽ lắm rồi.

B. — NOI GIỮ KỶ LUẬT CỦA PHONG TRÀO.

Thôn quê ta từng nói: « *việc gì cũng cần phải có quan trị quan nhậm* ». Ta tưởng tượng làm sao được, một phong trào, hay một cơ quan nào mà lại không có kỷ luật.

Không có kỷ luật, hay có kỷ luật mà chẳng ai noi giữ thì phong trào nào mà chả đổ nát.

Nhưng bạn đừng sợ rằng Phong trào T. N. T. Q. C. G. bó buộc gì bạn nghiêm ngặt quá đâu. Cây cao sẽ có đường trèo.

Cái kỷ luật của Phong trào T. N. T. Q. C. G. gồm lại trong hai điều này.

1°) Ăn ở có đức hạnh, xứng đáng là một đoàn viên của T. N. T. Q. C. G. — Đừng làm gương xấu.

2°) Vâng theo những mệnh lệnh của Thủ lĩnh, của các Chấp chính, của các cơ quan quản trị trong Phong trào.

1° Ăn ở có đức hạnh — Đừng làm gương xấu.

Trước khi nhận làm đoàn viên T. N. T. Q. C. G., chúng tôi đã phải cẩn thận xem xét phẩm hạnh bạn thế nào; huống là khi bạn đã được nhận, và lại suốt cả cuộc đời đoàn viên của bạn trong phong trào.

Một người vô lương tâm, một người chơi bời lêu lổng không thể nhập đoàn T. N. T. Q. C. G. được. Phải là một thanh niên có chí khí, một thanh niên ai cũng mến phục.

Về phương diện này chúng tôi sẽ theo dư luận chung mà xét đoán. Đánh rằng T. N. T. Q. C. G. mời gọi hết thấy mọi thanh niên trong cái quần chúng thôn quê, đánh rằng thanh niên không phải là những «ông thánh sống», nhưng sự yếu đuối của họ cũng phải có chừng có độ. Một khi họ đã quá bước đến chỗ bư đốn đủ đường thì họ theo làm sao được T. N. T. Q. C. G.

Dù thế, chúng tôi cũng vẫn hy vọng rằng: người bạn bư đốn đủ đường của chúng tôi này, rồi cũng sẽ trở về với đức hạnh, và sẽ gia nhập phong trào, một ngày chẳng xa gì cho lắm.

Cuộc phục hưng xã hội thôn quê, chúng tôi muốn làm một cách chắc chắn bền chặt, với những thanh niên hùng tráng có chí khí, nên chúng tôi không thể nhận được những thanh niên bèn đốn quá không dè nén nổi những dục vọng của mình. ⁽¹⁾

Họ có muốn, thì họ hãy sửa mình họ trước đã.

Hãy sửa mình để nên một trang thanh niên có đức hạnh.

Mà muốn nên một trang thanh niên có đức hạnh nào có khó khăn gì :

« — Làm con, chớ để cho cha mẹ phải buồn phiền vì mình ;

« — Làm em chớ để cho anh chị phải mắng mỏ giận ghét ;

« — Làm anh chớ để cho em phải chê bai khinh nhờn ;

(1) Đoạn này viết theo : muốn nên Jociete.

« — Làm chồng chớ để cho vợ giỏi hơn oán trách :

« — Làm cha chớ để mặc cho con cái chơi bời lêu lổng ;

« — Đối với người ngoài, chớ để ai nguyên rủa khinh khi, không thềm chơi với ;

Những điều kiện ấy, tưởng đã là một con người, ai không làm nổi.

— Nếu bạn là người công giáo hoàn toàn, thì những điều kiện trên, bạn có coi ra mầu gì. Vả lại người ta có thể căn cứ ở chỗ bạn năng « xưng tội, chịu lễ » để làm chuẩn đích.

Đành rằng bản thể của con người yếu đuối lắm, tránh sao được tội lỗi ; Phạm tội, nhưng biết hối cải, thế là đủ.

Nhưng, tội phạm một cách buông tuồng trống trải, để nên gương xấu, thì là điều rất nên kiêng kỵ.

Rượu chè be bét,

Cờ bạc gian lận,

Đĩ bợm trai gái, vợ nọ con kia.

Những tư cách ấy ai mà công nhận cho được, hưởng hồ phong trào T. N. T. Q. C. G. ?

Phong trào T. N. T. Q. C. G. cũng cần nhắc để các bạn biết rằng, chúng ta nên trọng kính các chị em bạn gái của chúng ta, vì họ có cái thiên chức là vợ là mẹ của Gia đình thôn quê.

Ngay từ bây giờ, giữ cho họ có đủ tư cách, đủ điều kiện, đủ đức tính, trong cái nhiệm vụ to tát ấy, đó là phận sự của chúng ta, đoàn viên T. N. T. Q. C. G.

Bênh vực họ,

Giữ gìn họ,

Đừng để họ vì mình mà sa ngã.

2. — Thực hành mệnh lệnh

Các bạn gia nhập Phong trào T.N.T.Q.C.G., là có ý, đề phụng sự một lý tưởng, nó am hợp với những điều ao ước của bạn. Nhưng không phải là ai muốn phụng sự cách nào, theo ý kiến riêng, theo sở trường riêng của mình cũng được đâu.

Vũ trụ này được dựng nên do một trật tự, đề vâng theo một trật tự... Mọi sự tổ chức ở trong vũ trụ này đều chịu sự chi phối của trật tự.

Mới có thể xứng đáng là một Phong trào.

Khi nào T. N. T. Q. C. G. có những phần tử « chấp chính » « biết điều khiển », và những « đoàn viên » « biết thực hành mệnh lệnh. »

Bạn là một đoàn viên T.N.T.Q.C.G, bạn hãy nhận đây là điều cốt yếu quan hệ. Tưởng tượng làm sao được một đoàn viên không thực hành những mệnh lệnh của Phong trào đã tuyên bố.

Phản đối hoặc không tuân cứ thực hiện những mệnh lệnh của người trên, ấy là làm một việc trái với lương tâm, ấy là mình tự dối mình, ấy là mình phải đối ngay chính lý tưởng mà mình muốn phụng sự. Mình là người phản trắc.

Thà là bạn hãy đứng ngoài, còn hơn là ở trong Phong trào, mà lại phản đối một vài mệnh lệnh đã tuyên bố, dù là phản đối một cách ngấm ngấm lặng lẽ, phản đối một cách khôn ngoan khéo léo, ít ai nhận thấy.

Thà là bạn hãy đứng ngoài, còn hơn là ở trong Phong trào, mà không hành động gì, lững lờ, giữ cho có địa vị đó mà thôi.

Trên đường cái, trời nắng chang chang. Đi thì đi

hắn, không thì hãy trở lại nơi xưa. Đừng đứng lại giữa đường, vớ vẩn, đề mà ngại ngùng, đề mà chê bai : là đường gập ghềnh khúc khuỷu, đầy cát bụi..... đề làm chùn chân thoái bước nhiều kẻ khác. Như thế là đặc tội, bạn có biết hay không ?

II. — Ký giấy nhập đoàn

Bạn cam đoan phụng sự lý tưởng, tuân theo phương pháp, noi giữ kỷ luật của Phong trào T. N. T. Q. C. G., viện danh dự, dùng lương tâm mà cam đoan, được lắm. Nhưng muốn cho dễ dàng công việc trị sự, cần rằng bạn phải ký « *giấy xin nhập đoàn* ».

Giấy xin nhập đoàn ấy là tờ khai sinh của bạn trong Phong trào.

« *Tôi đã hiểu biết rõ ràng Phong trào T. N. T. Q. C. G., tôi xin gia nhập Phong trào; làm đoàn viên đoàn. thuộc Liên đoàn. và xin cam đoan tuân theo phương pháp, kỷ luật và các mệnh lệnh thi hành....* »

Thế là từ đây, bạn là bạn thiết của chúng tôi, vì bạn đã bắt đầu cùng chúng tôi phụng thờ một chủ nghĩa.

Ban trị sự đoàn cũng phải nhận trách nhiệm của họ đối với bạn và nhận bạn nữa.

« *Ban trị sự đoàn. nhận rằng bạn. xứng đáng là đoàn viên T. N. T. Q. C. G. và hứa làm hết bốn phận đối với bạn này.* »

Đó bạn xem, nhập đoàn T. N. T. Q. C. G. không phải là một truyện đùa bỡn.

Khi bạn ký tên bạn, khi đoàn trưởng thay cho bạn

trị sự ký tên họ vào « giấy xin nhập đoàn », thì giữa bạn và Phong trào T. N. T. Q. C. G. đã có một giây liên lạc thân ái ràng buộc chặt chẽ.

Bạn cam đoan sẽ trở nên đoàn viên hoàn toàn.

Ban trị sự đoàn cam đoan giúp đỡ bạn trong mọi trường hợp, để đi đến chỗ hoàn toàn ấy.

Đó là tờ giao kèo chính thức. Bạn đã thấy chưa ?

Trái những điều kiện biên trong tờ giao kèo ấy là phạm vào điều luật. Bạn nhớ luôn luôn nhé.

Khi bạn ký giấy nhập đoàn thì bạn cũng phải nộp tiền « *lệ nhập đoàn 1\$00* ». Số tiền này dùng để chi phí các khoản giấy tờ sổ sách ở đoàn của bạn, cho bạn.

III. — Tiền niên liễm.

Bạn nhập đoàn T. N. T. Q. C. G., bạn công nhận rằng Phong trào T. N. T. Q. C. G. có ích cho bạn, cho cả thôn quê chúng ta. Đó là lẽ dĩ nhiên.

Nhưng bạn còn có muốn cho nó sống, và sống mãi, để ở trong ấy, bạn được sống mãi mãi hay không ?

Có thân thì phải có sống. Phong trào T. N. T. Q. C. G. là một tổ chức hiện hữu, mà trong ấy hoạt động những phần tử sống động ; Ngoài sự thiêng liêng, phong trào còn cần sự sống về vật thể.

Ai nuôi nó ? Ai giữ sự sống cho nó ?

Phong trào T. N. T. Q. C. G. là của bạn, của tôi, của hết thảy mọi anh em thôn quê ; không phải của Nhà Chung, của Nhà xứ, của Địa phận, của Giáo hội, không phải của mấy người Chấp chính phong trào.

Chúng ta gây dựng, và chính chúng ta quản trị.

Phận sự mỗi một chúng ta là phải nuôi cho nó sống.

Khi bạn ký giấy nhập đoàn, bạn phải đóng tiền lệ nhập hội; và hằng năm bạn phải đóng tiền niên liễm hết thấy các bạn khác cũng điều thế cả.

Phải có những số tiền ấy, thì ở đoàn, ở liên khu, ở Liên đoàn địa phận, ở Tổng cục toàn quốc, mới có thể có cái dùng để chi tiêu.

Chi tiêu mọi sự cần dùng cho Phong trào, cho hết mọi đoàn viên.

Không có số tiền ấy, thì tìm đâu cho có một mẫu « *giấy xin nhập đoàn* » đã in sẵn, để cho bạn ký tên vào, rồi lấy « *tem* » ở đâu mà gửi giấy ấy về Tổng cục địa phận, để Tổng cục địa phận lại chuyển về Tổng Toà thư ký; đừng nói gì đến bao nhiêu việc chi tiêu khác to tát hơn, trọng đại hơn?

Bạn hãy hiên ngang là chính bạn, chính các bạn, đã nuôi sống Phong trào T. N. T. Q. C. G. của các bạn.

IV.— Mua và đọc báo của Phong trào.

Đây là nói đến tờ báo làm cơ quan chung cho các đoàn viên của Phong trào T. N. T. Q. C. G.

— *Là cơ quan huấn luyện*, tờ báo sẽ làm cho thôn quê được nhuần thấm trong chủ thuyết và tinh thần của T. N. T. Q. C. G. bằng những bài luận lý đích đáng, những bài tuyên truyền tư tưởng tốt đẹp, những bài giải thích các vấn đề liên hệ đến sự sống của thôn quê, bằng những tấm gương sáng về cuộc đời phúc họa một cách rõ rệt;

— *Là cơ quan thông tin*, tờ báo từng kỳ một, đem đến cho các bạn các tin tức hoạt động của hết các anh em các đoàn. Nó là *giấy liên lạc* nối chặt lại hết các

phần tử của phong trào, rải rác hết khắp nơi trong đất nước.

Nhờ có tờ báo, mà ta biết rõ cái kết quả của việc làm của chúng ta, biết được tư tưởng và ý chí của hết các anh em thanh niên thôn quê, để mà cùng nhau cố kết trong một ý định duy nhất.

Tờ báo còn đem đến cho chúng ta những mệnh lệnh của Tổng cục để ta thực hành, và cho ta biết thái độ rõ rệt của phong trào đối với mọi vấn đề hiện tại có liên hệ đến ta, để ta được theo đó mà xử sự với đời.

Hằng năm, cái kết quả của cuộc điều tra toàn quốc, được đem lên bàn xét một cách xác đáng trên mặt báo, và sẽ chỉ định rõ rệt con đường mới phải noi theo về vấn đề đã điều tra ấy.

Cái phận sự của bạn, của đoàn viên, là phải: *mua báo* của phong trào, (mua báo là nuôi cho báo sống) *đọc báo* của phong trào, (đọc báo là dùng những tài liệu của báo mà nuôi cho sống cuộc đời đoàn viên của bạn).

Mua báo và cõ động cho có nhiều người mua.

Đọc báo và mời nhiều người khác cùng đọc.

Đọc cho kỹ để tìm cho hiểu đến nơi đến chốn mọi ý nghĩa mọi tư tưởng tiềm tàng trong các bài.

Nếu bạn là đoàn viên mà bạn không mua và không đọc báo của phong trào, thì bạn chỉ là một anh mù ngồi ở rập chiếu bóng, anh điếc ngồi ở rập tường. . . .

Bạn là một đoàn viên « *đồ tối* ».

Bạn là một chiến sỹ « *hạng bét* ».

V. — Dấu hiệu T. N. T. Q. C. G.

Dấu hiệu, *màu xanh lá mạ*, là *màu của thôn quê đồng ruộng*. Nhìn thấy màu xanh ấy, người ta nhận thấy bao nhiêu *hy vọng* nảy nở trong lòng.

Đồng lúa đang *mon morn* xanh tốt, mai đây sẽ nặng trĩu bông vàng, thừa dư nuôi nhân loại.

Tuổi thanh niên bây giờ đang *mon morn* như cánh đồng xanh *mon morn*.... mai đây sẽ thừa dư lực lượng mà làm việc cho thôn quê.

Thập giá là hình ảnh của sự hy sinh, sự đau khổ, là dấu chỉ rằng : chúng ta là kẻ phụng sự chủ nghĩa Cứu chuộc của Thầy ta; Chúa Kirixitô, bằng sự chúng ta hy sinh, như Thầy ta đã hy sinh, cũng chịu đau khổ, như Thầy ta đã chịu đau khổ.

Bông lúa là *cần lao*, là mùa gặt; là kết quả tốt đẹp mỹ mãn của cuộc đời thôn quê chúng ta :

Bạn hãy mang dấu hiệu luôn luôn, bất kỳ nơi nào, lúc nào ; Bạn hãy *hiên ngang*, vui vẻ, sung sướng, mà mang dấu hiệu T. N. T. Q. C. G. trên ngực bạn, để tỏ cho mọi người biết :

— Bạn là một đoàn viên của phong trào T. N. T. Q. C. G., một phong trào to lớn, có hoài bão cải thiện xã hội ;

— Bạn là một thanh niên đã biết quan niệm về cuộc đời, đã có một lý tưởng để mà phụng sự, đã theo về một chủ nghĩa tốt đẹp trên hết các chủ nghĩa, đang sống trong sự hợp quần, trong tinh thần đoàn kết.

Mang dấu hiệu luôn, để dấu hiệu luôn luôn nhắc bạn, phải nhớ nghĩa vụ bạn trong Phong trào.

VI. — Dự những kỳ hội đồng chung.

Hằng tháng, đoàn nào cũng có một cuộc hội chung các đoàn viên. *Bồn phận bạn là không được thiếu ở những cuộc hội họp ấy*, đã dành riêng cho các bạn.

Đến để làm gì ?

— Đến để sống một vài giờ với các bạn khác, cùng tuổi, cùng chung một lý tưởng, một hoài bão cùng trong làng, trong xóm bạn, — sống một đoạn đời gần gũi nhau hơn, thân mật nhau hơn, vui vẻ hơn, và thật thà với nhau hơn nữa. ;

— Đến để kiểm lấy những kiến thức, mà các chiến sỹ, những người hướng đạo của chúng ta, đã điều tra khảo cứu trong cả tháng, mà ở Hội đồng này, các chiến sỹ ấy có nhiệm vụ truyền bá cho chúng ta ;

Đến để được kể lễ nguồn cơn, tỏ bày cảnh ngộ với một vài bạn thân thiết, mà mình đã nhận là tri kỷ của mình ;

Đến để nhờ, những ai giỏi giang hơn mình, chỉ giáo cho những chỗ hồ nghi hoặc của mình, trong bất cứ điều gì ;

— Đến để nhận lấy một vài công việc, mà các Chấp Chính và chiến sỹ sẽ giao cho mình làm hộ, hoặc những công việc tuyên truyền cổ động cho phong trào, hoặc những công cuộc tổ chức trong khu vực. . . .

— Đến để nhận lấy nhiều lợi ích cho mình, và cùng hợp nhau làm ích cho người khác.

Mỗi một cuộc hội họp là một bài học quý giá cho bạn, nếu bạn biết nhận lấy và thực hành.

Mỗi tháng để ra độ hơn một giờ mà đi hội, không phải là việc khó đâu bạn nhỉ.

Không khó nhưng chớ khinh suất thì mới còn không khó mãi.

LUẬT TIẾN HOÁ

Bạn yêu quý của tôi ơi,
Bây giờ bạn đã là một đoàn viên,
Một đoàn viên rất nhiều hy vọng của Phong trào
T. N. T. Q. C. G.

Tôi mừng cho bạn quá.

Tôi muốn dặn bạn một lời dặn sau cùng này nữa,
để cho được trọn vẹn « cuộc đời trong phong trào »
của bạn :

*Trong cuộc sống còn, luật tiến hoá không cho
bạn ngừng một bước nào đâu đấy nhé.*

Không tiến thì lùi.

Ngừng lại là chết.

Bây giờ bạn là một *đoàn viên*.

Ngày mai bạn sẽ phải trở nên *chiến sỹ*,

Và ngày kia, *chấp chính* của phong trào,

Một vị *thủ lĩnh* xứng đáng của thôn quê Việt-Nam
công giáo.

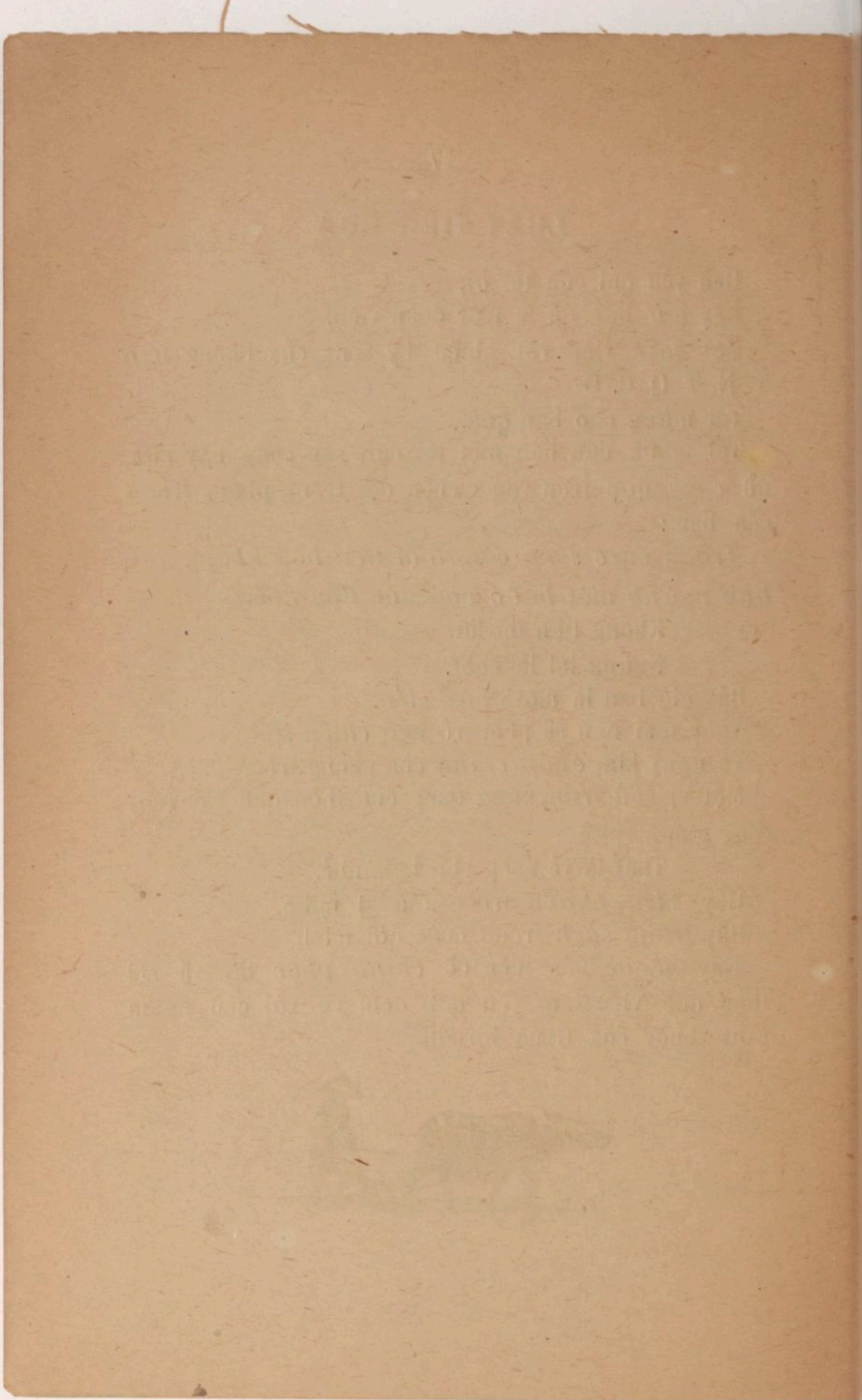
Thật là vẻ vang cho bạn nhé.

Hãy *hiên ngang* trong địa vị mình,

Hãy *trong sạch* trong cuộc đời mình,

Hãy *vui vẻ* luôn luôn để *chinh phục* lấy xã hội
thôn quê Việt-Nam yêu quý, đem về với chủ nghĩa
Cứu chuộc của Chúa Kirixitô.

Permis d'imprimer N° 60 en date 14 Décembre 1942
délivré par le Service local de l'I. P. P. du Tonkin